

Beszámoló Erasmus-tanulmányútról

2007/2008 1. félév
Török Zoltán Bálint

Ezen írás a 2007/2008 1. félévi Erasmus-tanulmányutamról szól. Megpróbálok benne a személyes tapasztalatra minél nagyobb hangsúlyt fektetni, így remélhetőleg tudok még újat mondani a korábbi beszámolókhöz képest.

Utazás

A Budapest-Stuttgart táv leküzdésére több lehetőség is kínálkozik. Először vonattal mentem, a csomagok miatt. A többihez képest kissé drága, de kényelmes, és korlátlan mennyiségű cuccot magaddal vihetsz. Buszra van egy tág poggyászkorlát, és körülbelül ugyanannyi idő alatt ér oda, de nem kell Münchenben átszállni, mint a vonatok esetében. Repülővel való közlekedést azoknak ajánlom, akik a 20 kg-os súlykorláton belül tudnak maradni, év közben mindig így látogattam haza. A kalandozó lelkületűek esetleg megpróbálhatnak autóstopot keresni a <http://mitfahrzentrale.de/> oldalon. Kocsival az út 930 kilométer, nagyjából 10-11 óráig tart.

Érkezés

Már indulás előtt elektronikus és papír alapú levelekkel kezdik bombázni a leendő vendéghallgatót: ha az ember nem hanyagolja el ezeket, akkor semmiről nem fog lemaradni – ez a későbbiekben is igaz. Ha sikerül eljutni a kollégiumig, és végigcsinálni az orientációs hetet (közös elvisznek mindenkit lakcím, TB, bankszámla ügyintézésre), és még a netet is sikerül bekötni, onnantól már gond nélkül lehet utazással, tanulmányokkal, kapcsolatok ápolásával foglalkozni.

Szállás, étkezés

Én a „fenti” kollégiumban (*Geschwister-Scholl-Straße*) kaptam helyet, aminek utólag nagyon örültem, mivel informatikusként a közeli telephelyen (*Hochschulzentrum*) volt többnyire dolgom. A szobák itt egyágyasak, két szobánként közös WC/zuhanyzó, és szintenként közös konyha illetve közösségi helyiség áll rendelkezésre. A konyhák általában fel vannak szerelve alapvető dolgokkal, ezért nem muszáj a teljes étkészletet kivinni. Mostanában építettek a régi mellé – amelyikben laktam – két kisebb kollégiumépületet, melyekben egyágyas, külön vizesblokkos helyek vannak, a tervek szerint körülbelül másfélszeres bérleti díjért. Párszor ellátogattam az állomás melletti kollégiumba (*Berliner Straße*) is, ami a belvárosi telephelyhez (*Stadtmitte*) van közelebb. Olcsóbb, de valamelyest megviseltebb állapotú, a vizesblokkok szintenként közösek, azonban a szobák ott is egyágyasak. A kollégiumokban sok a külföldi hallgató, érdemes velük is barátkozni; ha szerencséd van, még talán magyarokra is akadsz majd. :)

Mindkét kollégium közelében található bolt, amelyek vasárnap kivételével napközben nyitva vannak – az árak körülbelül megegyeznek az itthoniakkal. A kivételt a fűszerek jelentik: azt inkább otthonról hozz, mert itt csak kicsi és drága porciókban kapni őket. Ugyanígy érdemes tartós magyar élelmiszereket kivinni, mint például szalámi, aszú, pálinka. Hiányoltam még, hogy nem kapni magyar áron kiflit, helyette kénytelen voltam a gofrival beérni (ami viszont olcsó).

Hétköznap a menzát is érdemes látogatni: 2 € egy egytálétel, de nem sokkal többért teljes ebédet kaphatsz levessel, desszerttel. Érdemes felderíteni a Subway szendvicséttermet is, hátha még él a vasárnap = félár akciójuk...

Közlekedés

Az én szemeszteremben 160 €-ba került az a féléves bérlet, amit az előttem kilátogatók közül már oly sokan emlegettek. Én is csak megerősíteni tudom, hogy érdemes megvenni, mert ezzel nem csak Esslingenben, hanem az egész stuttgarti agglomerációban szabadon lehet utazni. 15 €-ért lehetett a főiskolai diákszervezetnél egy félévre kerékpárt bérelni: aki nem ijed meg a dombos vidéktől, annak jó opció lehet ez is. A távolságok egyébként nem olyan nagyok, 20-30 perces sétával a fontosabb helyeket el lehet érni.

Tanulmányok

Az iskola nagyon jól felszerelt, tornacsarnok, konditerem, rengeteg gépterem található, az épületek legkülönbözőbb helyein nyomtatók vannak kirakva.

A kint tanult tárgyak részletezése előtt előrebecsátom, hogy negyedévesként, a 7. félévemben jöttem ki, amikor a NIK-en már csak néhány, meglehetősen specifikus kötelező tárgy van (pl. szakiránytárgyak, Architektúrák III). Ezekhez hasonlót nemigen találni a *HS-Esslingen* kínálatában, ezért a kintiekkel párhuzamosan végeztem az otthoni tárgyaimat is: nem volt egyszerű, de az otthoni tanárok pozitív hozzáállása miatt teljesíthető feladatnak bizonyult.

Az első néhány hét nyelvi kurzussal telik. Segített leporolni a nyelvvizsga óta évekig használaton kívül lévő német nyelvtudásomat, de aki – hozzám hasonlóan – nem a két kezdő kurzus valamelyikébe kerül, ne várja, hogy itt fog ugrásszerű fejlődésen keresztül menni. Nagyrészt aktuális kommunikációs helyzeteket veszünk át, a hozzájuk szükséges szókinccsel, jellemző nyelvtani elemekkel. Amit tanulunk, az hasznos, de talán egy kicsit sok idő megy el vele.

A másik kötelező tárgy a német honismeret: földrajz, kultúra, politika és történelem. Az anyag nem nagy, ezért aki nehezebben tanulja a humán tárgyakat, annak se fog komolyabb nehézséget jelenteni. Összességében érdekesnek találtam, főleg azon részeit, amikor aktuális társadalmi kérdésekről kezdtünk beszélgetni.

A harmadik tárgy, amit minden erasmusos hallgató elvégez, az a féléves feladat. Az én feladatom egy kliens-szerver elven működő portszkenner lett. A feladat elég összetett volt, mivel a több nyelven történő anyaggyűjtés után egy többféle technológiát használó rendszer részalkalmazásait kellett elkészítenem, ami már magában sok időt ölelt fel. Egy dokumentációt is kellett írni hozzá, ami nem csak az otlétem leghosszabb, de egyúttal a legnagyobb sikerélményt adó feladata is volt, és nem mellékesen érezhetően fejlesztette a nyelvtudásomat is. Ez után a féléves munka bemutatása már nem jelentett különösebb kihívást. Itt ejtenék szót Dominik Schoop professzorról, aki amellett, hogy az informatikai karon tanuló vendéghallgatóként felel, a féléves munkám felelőse lett. Ahogy odakint a tanárok többsége, ő is közvetlen, segítőkész – bármi problémám merült fel a tanulmányok terén, mindig meg tudtuk oldani.

E mellé még három szakmai tárgyat vettem fel, melyek közül kettőből le is vizsgáztam. (A tárgyak felvétele és a vizsgára jelentkezés egymástól függetlenül működik, de vizsgázni csak egyszer lehet.) Ha valakit bővebben érdekelnek a tömörítési eljárások, kódolások, az megpróbálkozhat a *Multimedia* előadással. A *Gestaltung von Dialogen* nevű tárgy a felhasználói felületek tervezéséről szól. Nem nehéz megcsinálni, és sok érdekességről szó van benne. Találtam egy olyan tárgyat, aminek talán közvetlenül is hasznát veszem majd a leendő munkahelyeken: a *System-Architekturen mit .NET* órán egy elterjedt vállalati technológia (COM+) összetevőit és gyakorlati alkalmazásukat vettük sorra.

Erősen ajánlom minden idelátogatónak, hogy járjon nyelvórákra is, ha nem fél attól, hogy a némettel összekeverednek a tanultak. A tankönyvek árától eltekintve ingyenes, és sokféle nyelv közül lehet választani. Én egyáltalán nem bántam meg, hogy elkezdtem a spanyolt, sőt tervezem, hogy itthon komolyabban folytatni fogom.

Környezet

A környék (itt Stuttgartra is gondolok) szép, tiszta, látnivalókban nincs hiány, sok időt el lehet tölteni pusztán sétával a városban és a környéken. Ha egy gondolatban próbálnám megfogalmazni: szerintem ritka az olyan vidék, ahol ennyire látványos lenne a kilátás a legkülönbözőbb pontokról – az esslingeni várból, a főiskola emeletéről, a *Grabkapelle* mauzóleumból vagy bármelyik közeli dombról. Talán ezért is volt olyan jó itt lakni egy fél évet.

Nem csak a szűkebb, hanem a tágabb környezetet is érdemes megismerni: ehhez hozzájárulnak az év eleji tanulmányi kirándulások, melyeken minimális költséggel részt lehet venni. Mivel ez a hely nagyjából Európa közepe, ezért akinek sok ideje és kedve van, egy derűs hétvégén könnyen kint találhatja magát akár egy szomszédos országban is...

A helyiek – a bolti eladótól a jegyellenőrig – az otthon megszokotthoz képest barátságosnak tűnnek; a német diákok is szívesen válaszoltak, bármilyen buta kérdést szegeztem nekik.

Összegzés

Kinek is ajánlható ez a hely Erasmus-félévre? Nem tudok rá teljes választ adni, mivel csak a saját helyzetembe nyertem mélyebb betekintést. Aki hozzám hasonlóan az utolsó féléveiben jár, annak a válasz egy hatalmas igen. Érdemes elgondolkodni egy tanulmányi félévet követő kint töltött szakmai gyakorlat lehetőségén is: lehetőségből nincs hiány, többen választották ezt a megoldást azon cserediákok közül, akik velem együtt kezdtek. Hozzátenném még ehhez, hogy nem kell tudni már a kijövetel előtt tökéletesen németül beszélni, fél év alatt lehet annyit fejlődni, hogy megállja az ember a helyét a munkában is. Ezért csak annyit írok, hogy aki elég kitartó, azt semmi nem választja el attól, hogy egy-két megismételhetetlen félévet töltsön itt.

Török Zoltán Bálint
zoozley@gmail.com